

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: راستش کتاب هدف حیات زمینی آدم شما رو که خوندم همین جوری بدون مقدمه در واقع از لطف خدا می دونم که روزی ام کرد خواندن این کتاب رو خیلی برام جالب بود و خیلی از گره های ذهنیم رو باز کرد. می خواستم از شما اول تشکر کنم بعد هم بگم چجوری زودتر برسیم به عالم عقل، البته می دونم عجله از شیطان هست و تأنی و آرامش از خدا، درسته ولی خیلی از عمرم رو متأسفانه مفید نگذروندم و حالا می ترسم عمرم کفاف نده، از طرفی باز با خودم میگم این رسیدن به عالم عقل اصلاً به اختیار من نیست و همه چیز به خواست و اراده خداوند متعال است. من باید فقط بندگیم رو بکنم. حال خوب نیست هم خوشحالم که می دونم، هم ناراحتم که الهام ملائکه رو به جای وسوسه شیطان بگیرم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال فدای خدایی شویم که چگونه به حکم ربوبیتش در پرورش بندگان، حکایت حضور انوار اسمای حسنی خود را در جان انسان ها با ما در میان گذاشت تا با نظر به راهی که به عنوان شریعت الهی در مقابل مان از طریق انبیاء گشود، تا آنجایی که امیدوارانه به حکم: «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ» جلو و جلوتر رود. خدا می داند این امیدوارانه ترین آیه ای است که عارفان و سالکان را تا قله معنویت جلو برده است. زیرا می فرماید آنهایی که در مسیر نظر به حضرت پروردگار تلاش کنند، نه تنها هدایت می کند بلکه حتماً و حتماً هدایت آن ها را به عهده می گیرد و از آن مهم تر مژده معیت و همراهی با آن ها را به آن ها می دهد. که این حالت، گفتنی نیست، می ماند که به حکم آیه «إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا...» شرط معیت خود را یک چیز قرار داده است و آن، وارستگی و تقوا است. چه اندازه لازم است که ما با رعایت تقوا در این زمانه به راه های گشوده پروردگارمان قدم بگذاریم به جای آن که خود را محور حق و باطل بدانیم. موفق باشید